

Diplomová práce

Student : Žaneta ODLOŽILÍKOVÁ

Obor : ČJ - D

**Název práce v českém jazyce : Tvorba a mystifikace
(Jan Novák, Jan Lukeš, T. R. Field)**

**Název práce v anglickém jazyce : Composition and mystification
(Jan Novák, Jan Lukeš and T. R. Field)**

Vedoucí diplomové práce: Doc. PhDr. Pavel Janoušek, CSc.

Posudek vedoucího diplomové práce :

Žaneta Odložilíková se rozhodla ve své diplomové práci věnovat trojici osobností, které Vladimír Borecký označuje jako „mašibly“, tedy lidem, u nichž se snaha o literární tvorbu prolíná s mystifikací a navíc je také spjata s duševní abnormalitou tvůrce.

Jednotlivé kapitoly své práce Odložilíková pojala jako relativně svébytné portréty *Jana Nováka* (ústřední osobu tzv. brněnské bohémy šedesátých let), *Jana Lukeše* (lékaře a pacienta psychiatrické kliniky, literáta i hudebního skladatele, ale také stvořitele řady mimozemských jazyků) a *T. R. Fielda* (osobitého básníka a tvůrce fiktivního národa Krhútů a jeho mytologie). V každém z těchto portrétů vykreslila nejen život a umělecké aktivity či pseudoaktivity daného „mašibla“, ale také další fungování jeho „mýtu“. Aby tak mohla učinit, musela se podrobně seznámit s veškerým dostupným materiálem: počínaje dostupnými uměleckými a neuměleckými díly a texty daných autorů přes publikované písemné vzpomínky na ně až po obraz těchto lidí v uměleckých dílech jiných autorů. Důležité je, že Odložilíková navázala rovněž přímý kontakt s pamětníky, což jí umožnil nový pohled na dochované prameny.

Celek práce přitom autorka komponovala nikoli na základě chronologie, ale proti proudu času: východiskem řazení se jí stal poměr mezi mýtem a reálným dílem.

Svůj výklad proto začíná postavou Jana Nováka, u něhož mýtus vytvářený jak jím samým, tak jeho přáteli a kamarády, de facto s kvalitou vlastní tvorby nesouvisí, a zakončila Fieldem, jehož lze skutečně považovat za básníka svého druhu.

Během vlastní práce na textu autorka prošla velkým vnitřním vývojem, který dokládá její schopnost sebereflexe a postupného nalézání adekvátního stylu a způsobu uvažování o literatuře. Jako největší úskalí se jevila nutnost nepodlehnout sugestivě „mystifikačního“ jazyka a tématu a reflektovat jej s kritickým odstupem, který je schopný rozlišit a pojmenovat fakt a fikci.

Výsledek autorčina snažení považuji za zdařilý. Dokladem toho snad je i pozitivní ohlas autorčina vystoupení na letošní březnové olomoucké konferenci, kde prezentovala část své práce o Janu Novákovi.

Doporučuji proto práci Žanety Odložilíkové k obhajobě, a to se známkou co nejlepší.

V Praze dne 30. 4. 2010

.....
podpis vedoucího dipl. práce